

14. februar: SVETI VALENTIN

škof, mučenec

zavetnik za oči in pravo spoznanje;
pripročnik zoper telesne in duševne
slabosti

Zgodba pripoveduje, da je bil Valentin škof v Terni na jugu Tirolske. Ljudem, ki so v tistem času hodili v cerkev, ni bilo lahko. Pogostokrat so jih prezirali tisti, ki še niso verovali v Boga. Valentin kot škof ni imel lahkega dela, vendar se ni prepustil razočaranju. Šel je na ulice in trge, oznanjal evangelij ter vabil ljudi k sebi. Mladim parom, ki so prišli k njemu, je podaril majhen šopek pisanih rož s samostanskega vrta in jih tako razveselil. Nekega dne je sklical vse moške in jih prepričeval, naj raje ostanejo pri svojih ženah in otrocih, kot pa da bi se prostovoljno javili v vojsko. To je cesarja, ki je bil v vojni, tako razjezilo, da je dal Valentina umoriti. V Italiji so tako častili svetega Valentina, da so kmalu po njegovi smrti v Rimu zgradili Valentinovo baziliko.

Ker ime Valentin izhaja iz latinske besede valens, kar pomeni močan in zdrav, so ga imeli za pripročnika zoper telesne in duševne slabosti. Po rimski legendi je svetnik vrnil vid poganski deklici, ki se je nato z vso družino dala krstiti – zato je sv. Valentin zavetnik za oči in pravo spoznanje. Druga legenda pa ve povedati, da je ozdravil božjastnega sina nekega pogana. Sveti Valentin je glasnik in posrednik božje dobrote.

Svetega Valentina upodabljajo kot duhovnika, navadno z bolniki ob nogah.

Sveti Valentin velja tudi za zavetnika zaljubljenecv.

Lepo je, da se vsaj včasih spomnimo drug drugega z besedo zahvale, drobno pozornostjo, morda šopkom rož - čeprav nismo zaljubljeni. In za to dejanje ni potrebno čakati samo na god sv. Valentina.

Besedilo povzeto po zapisih o sv. Valentinu v delih Leto svetnikov (prva knjiga) ter Svetniki - varuhi, zavetniki, vzori in v reviji Ognjišče šte. 2 / 2003.